

„Hai, călăi,
ștreangul scotești-mi-l de după gît!
Mai iute scotești-mi-l! Și numaidecît!”

Fac tot, fac orice,
pentru viață!
Primul, cu un nou aparat
aș zbură. Singur
aș intra în rachetă;
departe,
în spațiul vast aș căta
o îndepărtată
planetă.

Și tot aș simți
desfătat — un fior
privind din albastre
tării;

și tot aș simți
un fior că trăiesc,
că încă sînt viu.
Că încă voi fi.

Dar iată — să zicem
că voi îmi luați